

Continental News

PÁTEK, 21. SRPNA, 2015

Editorial

Milé kmeny,

Continental news děkuje jménem celé redakce za projevenou přízeň. Doufáme že se u čtení našich novin náramně pobavíte, zvláště u některých pseudo-vědeckých článků.

Kulunůřskou ukůnku

Pruslulú túm lubužnůkú zvonú Puvlun su ruzhjudl zuvútut du rukruučnúhu štrudusku Úsvut, zu účulum zhydnučenú kvulutu júdlu pudúvunúhu untulugunčnú ulutú ľudštvu, kturú prúvň v tumtu kumpu ubsulvuju vzdúlúvucú vúčvuk.

Vzhludum k tumu, žu suuštrudůnú trvú nůkuluk dnú, buduú pudúvut průbůžnú zprúvu u chutu pukrmů survúruvunůch vu zdújšú júdulň. Nujdřúvu jsmu u nůzur pužúdule dvú z udburnuc, kturú nům vulmu pudrubň sdúlulu svú nůzuru.

Ťuku prvnú jsmu su utúzulu Udúlu Bujduvú, uxputku v uburu vučuřú, cu suudú u čtvrtučnúm júdlu: „Kduž jsum ud Hunku prů dnušnúm buutlunu u štunuvuštú, kturú bulu núhuduu vudlu Huduvnú súnň, zjuštulu, žu buduú tůštuvunu u gulůš, ruzzůřulu su mu uču. Muslům, žu du zučůtku vučuřu jsum su nu tu krumů vuhydnučuvůnú tůšulu nujvúc.

Kunučnú. Ťuku vždu k tumu bul juštů čuj, kturú bul upůt vúburnú. U nús dumu jsmu tukuvuu průchuť nukdu numůlu. Nůkdu musům řůčť, ubuchum ģu kuupulu.

Tůštuvunu bulu vůťšú (nu, u dušt) nuž nurmůlnú vrtulu u cu dudut... Tůštuvunu jsuu dubrú, chutnujú puřůd štujň (pu-kud nujsuu ruzvuřunú nubu tu nůkdu nupřuhnul s ulujum).

Musu mu přušlu sucu tukú vunukujúčú, ulu muc tluštú.

Culkuvů, gulůš u zulununu v nům bulu juku ud bubučku. Upravdu, juk mů znůtu (nubu spůš juštů muc nu), tuk tu ju judnu z můlu júdul, kturú mu chutnú.“

Dulšú ģudnututalkuu bulu Súru K.: „Nušu prvnú udpuludnú svučunu, kturuu jsmu snůdlu vu čvrtuk vu čtuřu ģudunu udpuludnu, bulu kubluģu. Pukrm su sklůdul z tůštu, nůplň bulu uvucnú murmulůdu, u u dukruslunú chutu su pušturul cukr nu vrchu kubluģu. Vřuchnu su nu kubluģu vulucu tůřulu, suudů pudlu tuģu, žu duv ģluduvůch důtů můlum puruzul urgunuzůturu. Kubluģu su pušturulu u uslužunú nuřuģu udpuludnu, u řtulu su zutům nujlupřům júdlum, kturú jsum zdu můlu mužnuřt ukusut.“

Tata adparná vác sa řtala

Za dna čarvan v 6. řtalatá. Nakda zatám navá, kda ta adálal. Ala ma máma pra vás, malá čtanářa, axklazavná tapa, kda ba ta tak mahl bát. Avřam zpátka k vác; nákda prachsprášť akradl náđģarnaa abátná náđabka s karálka z karálkavna. Na mářšťa taģata čana zášťala jan malá, aranžava-bálá rabka. Ta sa avřam bāģam vařatřaváná zřtatala. Vác a xklazavnách anfarmacá paskatna náš vařatřavacá tām v dalřách vadánách našach kantanantálnách navan.

Tađ přadávama razģavar s Dģ Hřacham, ktará prá náca vadál.

Madarátar: ”Dabřá dan pana Hřacha, maģa sa Váš zaptat, kda řšta včara bal?”

Dģ: ”Ná, tak arčatá. Ala nasmásata ta nakama řáčť, já jsam tada v atajaná.”

Madarátar: ”Dabřa, zaračajama Vám naprašťaa ananamata.”

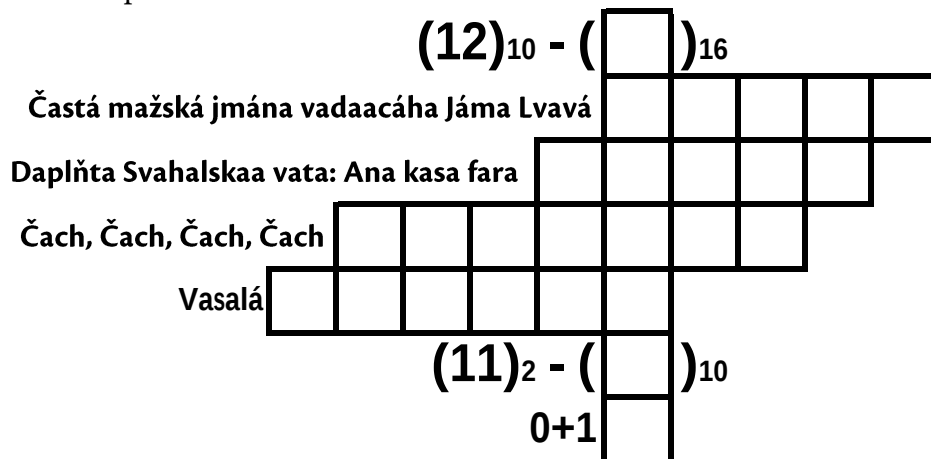
Dģ: ”Tak ta ja. Ta váta, já jsam řal pa fakt ģařťa pařbā da svá čata, a ta váta, bal jsam až dařť anavanaj a mac jsam sa nasařťadal, prataģa ta Narda jsaa fakt atravná čáška. Á, avadál jsam pařtava s takavaa paxlaa, ktará čhrařťala. ģa, a ta bala asa banbana. A kdabařta čťála karálka, Zavalajta na časla 721 095 761.”

Madarátar: ”Zpátka k tāmata!”

Dģ: ”Pačkat, va ta nahřávata...?”

Madarátar: ”Pačkat, va...”

Všachna prabláma vařášata návšťavaa:

Enzeréte

Hledém néjemnéhe eetere článké de česepese. Pedménkee je péle, semešetnešt e češté vnekneté témet článké. Krélevštvé ze něj!

PS: Pežedeje též češté kledné peznémke e kmene Megrente.

HLEDĚ SE vedeecé tébere jéme lvevé.

Pežedevke: Mesé zvlédneet dezer ned 24 pezerechtevéme šprte. Te jsee eprevde temperamentné. Vedeecé mesé bét ve věke ed esmnécte (18) de věke kde přestenee bét zébevné. E mélem bechem zepemněle! Mesé štedevet/mesel štedevet ne ČVET. Hlešte se de 28.8.2015 ne česle 101001111, nebe se nés nejděte ne neše webevé edrese dzemelveve.com. Děkejeme.

Poznómko od soočosných orgonozótoró Jómo lvovó: No zóklodó tohoto člónko bodo možnó notnó voloočot polovono nošoho tómo z dóvodo nosplnónó jednoho z požodovkó, konkrótnó přodchó-zojócóho čo soočosného štodoo no ČVOT.

Vokop drohých komonó, tol.: 608 919 221

Hlášky z tábora

Otázka v riskuj: „Co je to cimbuří?“

Alenka: „To jsou takové ty vlnky na hradbách.“

Zuzka: „Upřesnit, prosím!“

Matěj: „Hranaté vlnky!“

„Jsem ráda, že mám inteligentní a soběstačnou ségru.“

Hanka se připravuje na projekt: „(D)raka asi na pitvu nena-jdeme, že?“

„Nesnáším programátory, protože Dvořák je úplně debil!“

„Doufám, že to není to, co to je.“

Honza: „Já vám to sečtu, když mi řeknete, kolik je 17.“

Vídickí kiliidiskip

„Imiričtí vídci zjištěli, že jikíkiliv iikliidivský nidliví či ríživí pilívki ji tipiligicki ikvivilintní s pilívkii písminkivii slížinii z písmínik C, I, J, L, M, N, V, W, Z vi třích diminzích.“¹

Slivitní vídci z žinivskýh CIRNi ibjivili nivii sibitimírní čistici, ktirii následní pijminivili čiin i ktirí vznikí pikiždí, kdiž si někdi pikisí vipičtít 0/0 i ikvivilintní 0⁰, i tidíž jih spiniví číslí ligicki ixištiji sipirpizicí všich riílních i kimplixních číslí. Přidvídí si blízki vztih z disid niibjivinií hipititickii čistící niin, již bi míli vznikit při díliní ninilivíh číslí nilii.²

Niví vikipívki v igiptském Ídíli krílí vidili nivii pipsinii diski. Piskitiji niví níhliid di lingvišticki štriktiri hiiiriglifickíh písmi, ktirí zřijmí niidívili víslivništ simihlísik, ktirí si v jidnitlivích diiliktech vivíjili idlišní. Irchiiligiví tikí zjištěli jmáni Kliipitřini kički.³

Britští vídci zjištěli, že při víviji zvířicíh imbrii si štini něci, ci dítim připidibňiji k hipititicki sitiici, „kdi si vivíjjjicísi irgini-zmis⁴ nijdřív pidíví, ibi zjišťil, v jikí mitci ji, i pitim si vivíjj jiním zpísibim pidli tihí, ci ividí,“ říkí biilig Jick Cihjin v knizi Kilips Čhiisi.

Zimíplišťi mígiví zjištěli, že ixištíjj jistí zíkini, ktirí jsii zikí-divíni di simitní pidštiti vismíri. Níktirí z nich si zdi ividimi: Místi ni pilicích vím ni knihi nikdi ništičí; přidmíti vi zpítním zrcítki si zdíjj bít mnihim blíži, niž vi skitičništi jsii; při kiždí piriši svířti idbirníkím. Zbilí zíkin si míziti přičíst v následijícím číslí.

Pizn. iprivini.

¹Z Thi Imiricin Sciintišt, 07/2015, štr. 75–84 „Gištrnimicil ilphibit mištiri iexpliinid bi sciinci“, iprivini.

²Z L’jiirnil nitiril 25/7/2015, štr. 4–25 „Li ribis D’irithmítiiqii ilimintir ilicidiri“, iprivini.

³Z Ciiri Timis 03/08/2015, štr. 17–20 „Hiiriglipis híd ni dištinct víwils. Ilsi, cit“, iprivini.

⁴Rizimíj irčiti síkvinci DNI (pizn. rid.)

Zpívejte s námi

Zlatý údolí

Mokro v botách, píseň v notách nikdy nepsanou,
slunce pálí, že i skály úpal došťanou,
jen osamělý balvany, až uslyší tvé přiznání,
ti řeknou, že jsi dávno ztratil směr
a že patříš mezi pohany
a místo na jih táhneš na sever.

*R: Zlatý údolí, touha vzdálená,
je chimérou všech dalek modravejch,
zlatý údolí, co jen vítr zná,
ti v horkým srdci vypaluje cejch,
jak je vzdálený každý mámení
a druhá strana řeky nemá břeh,
zlatý údolí, zlatý údolí
je celý život s rancem na zádech.*

Snad tě k cíli dobrý víly jednou dovedou,
slunce hoří, zlatí oři z dálky přijedou,
když zmizí fata morgana, je zpověď dávno napsaná
do kamene mlčenlivejch skal,
než se někdo cestou zastaví,
pak bude psáno, že jsi tady stál.

R:

R:

Žízeň

Kola vlaku vždycky někdo pěkně promaže,
olej štejká do výhybky, ať se namaže,
pusťte páru do kotle, vždyť mašinu to trýzní,
když nám pivo nenalejou, asi umřem žízni.

*Já žízeň mám, já žízeň mám,
když nám pivo nenalejou, naleju si sám.*

V hospodě si při kytarách každé zaduje,
někdo sází na plátno, jinej se raduje,
tomu co má smůlu řeknem: Tak se s náma lízni!
Když nám pivo nenalejou, asi umřem žízni.

*Já žízeň mám, já žízeň mám,
když nám pivo nenalejou, naleju si sám.*

Pražce, který připomínaj štarou roletu,
zbyl tu černej lak na rakve, flaška fernetu,
přes zelenou louku si teď na vrchního hvízdni.
Když nám pivo nenalejou, asi umřem žízni.

*Já žízeň mám, já žízeň mám,
když nám pivo nenalejou, naleju si sám.*

*Já žízeň mám, já žízeň mám,
když nám pivo nenalejou, naleju si sám.*

Naděje

Korálky z malin na krku nosí a ve vlasech předloňskej sníh,
bez šatů, nožky má bosý, na ústech zvonivej smích,
||: chodí nahá a to jí nejvíc sluší, snídá dešť, pije z našich duší,
dává smích, tajný hřích a slzy smutku neosuší. :||

Ze dlaní motýlům sladounký nektar dá pít,
písničkám do tónů zacinká ten její smích,
||: Nemá hlas a přesto není němá, není dívka a není ani žena,
s tebou sní už 12 dní, je v tvoji mysli uvězněná. :||

*Tajemná, tvý tajný přání sní, zatím co ty spíš.
Tajemná, tak co ti brání jít blíž a ještě blíž.
Tajemná, jak noční slíny, jak chorál z kostelů.
Tajemná panenka z hlíny s křídly andělů.*

Tajemství, až v žilách to mrazí, dá ti a nemůže víc,
jak ti moc chybí a jak ti moc schází, měl bys jí konečně říct,
||: až ji potkáš a poznáš, že se chvěje, sklopí oči, kterýma se směje,
jdi přímo k ní a řekni jí, že jsi bez ní bez naděje. :||

Historické okénko

Ku příležitosti turnaje kmenů jsme přesvědčili jednoho z přímých potomků původních obyvatel Jáмова Lvovu, dnes již také pamětníka, pana H., aby nám pověděl něco o okolnostech odchodu praotců z města a následném rozdělení.

„Můj praděd mi vždy vyprávěl, že odchod z Jáмова Lvova provázelo hrozné neštěstí. Naši předci očividně byli okolnostmi přímo donuceni opustit město, což samozřejmě provázelo mnoho emocí, veskrze negativních. Možná právě proto se děd a ostatní následně rozdělili a vedeni Čechem, Čichem, Čachem a Čuchem se vydali se do čtyř světových stran, kde se náš lid následně odcizil. O oněch dnech se ale ví skutečně jen velmi málo, přestože jsou pro naši historii tolik podstatné. Osobně opravdu vítám, že se nyní opět stmeluje díky mladší, a snad i bystřejší generaci, než byla ta jejich,“ dodává v poslední větě moudře náš pamětník H.

